

27.5.2019

Suomen luonnonsuojeluliiton Oulun yhdistys
Merituulentie 3 C 14, 90460 Oulunsalo
slloulunyhdistys@gmail.com

Oulun kaupungin yhdyskuntalautakunta
kirjaamo@ouka.fi

PALAUTE OULUN KAUPUNGIN YMPÄRISTÖOHJELMASTA

KAUPUNKISTRATEGIA JA YMPÄRISTÖOHJELMA

Yhdyskuntalautakunta on asettanut nähtävillä Oulun kaupungin ympäristöohjelman. "Ympäristöohjelma 2026 - kohti hiilineutraalia Oulua" on yksi Oulun kaupunkistrategian toteuttamisohjelmista. Kaupunkistrategia on keskeisin kaupungin toimintaa ohjaava asiakirja. Kaupunkistrategian yksi kolmesta strategisesta painopisteestä on "vetovoimainen Oulu on pohjoisen luonnon ja kulttuurin pääkaupunki". Siinä on linjattu, että luonto ja alueen historia ovat Oulun vetovoimatekijöitä. "Elinvoimainen Oulu kasvaa ja kansainvälistyy" -strategisen painopisteen linjauksiin kuuluvat puolestaan muun muassa kaupunkirakenteen tiivistäminen, ympäristöystävällisen liikkumisen edistäminen ja hiilineutraali kaupunki vuonna 2040.

Ympäristöohjelman tavoitteena on varmistaa kaupunkistrategiassa asetettujen linjausten ja ympäristötavoitteiden saavuttaminen. Keskeisin ympäristöohjelmaa ohjaavista linjauksista on hiilineutraali Oulu 2040. Ympäristöohjelma on jaettu neljään painopisteeseen, jotka sisältävät yhteensä 13 tavoitetta. Kaupunkistrategian ja ympäristöohjelman tavoitteisiin pyritään 64 toimenpiteellä. Ympäristöohjelman toimenpiteitä seurataan yhteensä 55 mittarilla.

YLEISTÄ YMPÄRISTÖOHJELMASTA

Ympäristöohjelmassa esitetyt tavoitteet ja toimenpiteet ovat pääosin oikean suuntaisia. Esitetyillä toimenpiteillä pyritään edistämään, lisäämään, kasvattamaan, vähentämään, tukemaan, parantamaan ja kehittämään kaupunkistrategian linjausten kannalta oikeita asioita. Esitetyt toimenpiteet eivät kuitenkaan ole mitään määriteltävissä olevia tekoja, eikä ohjelmassa aseteta numeerisia mitattavissa ja seurattavissa olevia tavoitteita. Ympäristöohjelma on turhan tiivis, yleissuunnitelmaluontoinen asiakirja eikä varsinainen toteuttamisohjelma. Toimenpiteet ovat muutamaa poikkeusta lukuun ottamatta yleisluontoisia toimintamalleja ja periaatteita. Toteutuessaan esitetyt toimenpiteet ohjaavat kaupungin toimintaa kaupunkistrategian linjausten ja ympäristötavoitteiden sekä ympäristöohjelman tavoitteiden

kannalta oikeaan suuntaan. Ympäristöohjelmassa esitetyt toimenpiteet eivät kuitenkaan ole riittäviä varmistamaan kaupunkistrategian linjausten ja tavoitteiden toteutumisen. Ympäristön- ja luonnonsuojelun tavoitetason määrittämisessä on otettava huomioon viimeaikaiset tiedot nopeista tarvittavista muutoksista ilmastonmuutoksen hillitsemiseksi ja luonnon monimuotoisuuden köyhtymisen nopeudesta. Ympäristö- ja luontoasioiden tärkeys ihmisille on kasvanut nopeasti viimeaikaisten tutkimustulosten ja pitempi aikaisen kehityssuunnan seurauksena. Julkisen vallan velvollisuutena on Suomen perustuslain mukaan pyrkiä turvaamaan jokaiselle oikeus terveelliseen ympäristöön.

Ympäristöohjelman merkittävyyttä ja riittävyttä ympäristötavoitteiden toteuttamishjelmana vähentää monien keskeisten asiakokonaisuuksien delegoiminen myöhemmin tehtäviin suunnitelmiin ja selvityksiin. Kestävän kaupunkiliikkumisen suunnitelma (v. 2022 loppuun mennessä), suunnitelma turpeen käytöstä luopumisesta (v. 2020 aikana), kiertotalouden tiekartta (v. 2020 loppuun mennessä), selvitys hiilinieluista (v. 2020 loppuun mennessä) ja selvityksen perusteella määritettävät jatkotoimenpiteet sekä luonnon monimuotoisuuden turvaamiseksi laadittavat kaupungin periaatteet, tavoitteet ja toimenpiteet (v. 2021 loppuun mennessä) jäävät odottamaan myöhempiä menettelyjä ja päätöksentekoa.

Ympäristöohjelman valmisteluun on ainakin muodollisesti osallistunut paljon ihmisiä, mutta ohjelmasta ei käy ilmi, miten esimerkiksi kunnan asukkaiden mielipiteet on ympäristöohjelmassa otettu huomioon. Ainakin tammikuussa 2019 järjestetyssä esittelytilaisuudessa paikalla olleet kuntalaiset olisivat olleet valmiita huomattavasti kunnianhimoisempiin tavoitteisiin kuin mihin nyt laaditulla ohjelmalla päästäisiin. Ympäristöohjelmalla on merkittäviä vaikutuksia asukkaiden hyvinvointiin ja asukkailla tulisi Suomen perustuslain ja kuntalain mukaan olla mahdollisuus vaikuttaa ympäristöönsä koskevaan päätöksentekoon muutenkin kuin muodollisesti. Ympäristöohjelmaa varten ei tiettävästi ole pyydetty mielipiteitä viranomaisilta tai muilta riippumattomilta asiantuntijatahoilta.

HIILINEUTRAALI OULU 2040

Konkreettisin ja selkein kaupunkistrategian linjauksista on hiilineutraali Oulu 2040. Se ei ole erityisen kunnianhimoinen, mutta tehdyt turvevoimainvestoinnit ja kaupunginvaltuuston aiemmat päätökset huomioon ottaen tyydyttävä. Tulee kuitenkin muistaa, että kansainvälisistä sopimuksista, EU:n lainsäädännöstä ja kotimaisesta lainsäädännöstä saattaa johtua nykyistä tiukempia velvoitteita julkisille toimijoille. Kaupungin tulisi valmistautua nykyistä kireämpään aikatauluun.

Ympäristöohjelmassa tulisi esittää päästösektorikohtaiset numeeriset vähennystavoitteet välitavoitteineen ja selkeät toimenpiteet, joiden avulla hiilineutraalius saavutetaan hallitusti ja mieluummin etuajassa. Määrällisten tavoitteiden asettaminen edellyttää ulkopuolisen asiantuntijan

tekemää selvitystä ja laskelmaa, josta käy selville kuinka paljon päästöjä aiotaan vähentää milläkin sektorilla ja millä toimenpiteillä päästövähennykset saavutetaan. Samaan aikaan tulisi olla tiedossa hiilinielujen kehitys ja toimenpiteet hiilinielujen lisäämiseksi. Vasta lisäselvitysten ja ohjelman jatkovalmistelun jälkeen on mahdollista asettaa selkeät toimenpiteet ja mittarit, joilla hiilineutraali Oulu 2040 -linjauksen toteutuminen varmistetaan.

Ympäristötilinpäätöksen mukaan Oulun kasvihuonekaasupäästöt kasvoivat vuonna 2018 vuoden 2017 tasosta. Eniten kasvoivat liikenteen päästöt, mikä on seurausta liikenteen määrän kasvusta. Kasvihuonekaasupäästöjen kehityksen suunta on tällä hetkellä väärä ja osoittaa, että nopeat ja vaikuttavat toimenpiteet päästöjen kääntämiseksi laskuun ovat tarpeen. Tämä taas vaatii kunnollisen laskelmiin perustuvan suunnitelman, joka ohjaa kaupungin toimintaa tärkeän tavoitteen saavuttamiseksi. Vuodelle 2040 asetettu tavoite on aika vaatimaton ja sekin on karkaamassa yhä kauemmas. Tavoitteen saavuttaminen nykyisen kehityssuunnan ja ympäristöohjelmaluonnoksessa esitettyjen toimenpiteiden perusteella vaikuttaa hyvin epävarmalta.

Liikenne on suurin päästölähde ja sen päästöjen vähentäminen on keskeistä hiilineutraaliuden saavuttamiseksi. Liikenteen päästöjen vähentäminen vaatii määrätietoista panostamista joukkoliikenteeseen ja kevyeen liikenteeseen. Päästöjen vähentämiseksi tarvitaan liikenneinvestointeja ja muita toimenpiteitä, joilla saadaan merkittävä muutos koko yksityisautoiluun (57 % matkoista autolla tai sen kyydissä) perustuvaan liikennejärjestelmään. Yksityisautoilulle tulisi luoda nopeasti toimivia ja houkuttelevia vaihtoehtoja käyttämällä taloudellisia ja muita kannustimia. Henkilöautojen määrän vähentyessä vapautuisi valtavasti tilaa muille toiminnoille, mikä auttaisi kaupunkirakenteen tiivistämisessä. Samalla myös meluhaitat vähenisivät ja yleinen viihtyvyys paranisi.

Asioita, joilla voidaan vaikuttaa eri kulkumuotojen osuuksiin ovat esimerkiksi pysäköintipolitiikka, kulkumuotojen etuudet, työnantajan tuki joukkoliikennelippuun tai kevyen liikenteen suosimiseen, matkaketjut, autojen yhteiskäyttö, talvipyöräilyn olosuhteiden parantaminen ja sähköavusteinen liikkuminen latauspisteineen. Joukko- ja kevyen liikenteen palvelutaso tulisi nostaa lähemmäs henkilöautoilun palvelutasoa. Ympäristöohjelman toimenpiteet ovat liikenteen päästövähennysten kannalta täysin riittämättömät. Viimeistään myöhemmin laadittavassa kestävästä kaupunkiliikenteen suunnitelmassa asiaan tulee tarttua toden teolla ja joukkoliikenteeseen ja kevyen liikenteen olosuhteisiin tehdä perustavaa luokkaa olevia parannuksia. Halu kehittää raitio- ja raideliikennettä on hyvä asia. Raitio- ja raideliikenne on osa tarvittavaa suurta liikennejärjestelmän muutosta. Raidehankkeiden toteuttaminen vaatii aikaa ja jos niillä aiotaan tukea hiilineutraali Oulu 2040 -tavoitetta, tulee investointien ja kaupunkirakenteen muutoksen suunnittelu aloittaa heti. Ympäristöohjelmassa tulisi asettaa kestävien kulkumuotojen osuudelle riittävän korkea tavoite välitavoitteineen, jonka toteutuminen varmistetaan myöhemmin laadittavassa yksityiskohtaisessa suunnitelmassa.

Hajautetun ja kaksisuuntaisen energiantuotannon huomioiminen on hyvä asia. Siinäkin tarvittaisiin konkreettisia lupauksia, jotka kannustaisivat asukkaita, yrityksiä ja teollisuuslaitoksia investoimaan hajautettuun energiantuotantoon. Uusiutuvan energian osuudesta kaupungin omissa rakennuksissa tulisi asettaa selvä määrällinen tavoite. Tulee myös asettaa tavoite siitä, millä aikataululla ja millä tavoin Oulun sähköntuotannosta tulee hiilineutraalia ja mikä osuus tarvittavasta tuotannosta voidaan tuottaa kaupungin alueella. Energiantuotanto aiheuttaa aina haittavaikutuksia eikä haittoja pidä ulkoistaa muihin kuntiin vaan pyrkiä mahdollisimman suureen sähköntuotannon omavaraisuuteen. Oulun kaupungin alueella vireillä oleva yhdeksän tuulivoimalan hanke on hyvä aloitus, mutta suhteessa kaupungin sähkökulutukseen vielä täysin riittämätön. Myös energiansäästön mahdollisuudet tulisi nostaa ympäristöohjelmassa paremmin esille. Uusien rakennusten energiatehokkuusmääräyksiä tulisi tarkistaa suhteessa uuteen tietoon ilmastonmuutoksen hillitsemisestä ja päästövähennystarpeista. Lähi- ja kasvisruuan osuutta voitaisiin lisätä kouluissa ja kaupungin muissa laitoksissa merkittävästi.

Ympäristöohjelmaan on kirjattu toimenpiteeksi, että metsien harvennuksista huolehditaan ajallaan ja puustot pidetään kasvukunnossa. Toimenpide on ristiriidassa hiilineutraali Oulu 2040 -linjauksen ja ympäristöohjelman ilmastonmuutokseen sopeutumisen kanssa. Kaikki hakkuut mitä metsässä tehdään, vaikuttavat negatiivisesti metsän hiilitaseeseen vuonna 2040 ja luultavasti pitkään sen jälkeenkin. Harvennus on avohakkuuta parempi uudistustapa metsän hiilitaseen kannalta. Olisi hyvin perusteltua luopua avohakkuista kaupungin omistamissa metsissä kokonaan ja siirtyä jatkuvapeitteiseen metsänkasvatukseen. Ympäristöohjelmasta tulisi poistaa luonnon, ympäristön ja ilmaston kannalta haitallinen kirjaus. Tilalle tulee ottaa nykyiseen tutkimustietoon perustuvat tavoitteet metsän hiilinielujen kasvattamiseksi ja metsäluonnon monimuotoisuuden säilyttämiseksi. Tämän vuoksi hakkuutavoite tulee pitää maltillisena ja tavoitetta (1,2 milj. €/vuosi) tulee tarvittaessa laskea, jotta hiilinielut vahvistuvat. Metsän hiilinielujen lisääminen saattaa olla taloudellisesti kustannustehokkain keino kaupungin hiilitaseen kuntoon laittamisessa. Hiilinielun vahvistaminen tulee kirjata myös kaupungin talousmetsien tulevaan hoitosuunnitelmaan ja tämä tulee kirjata ympäristöohjelman toimenpiteisiin. Turvemaihin sitoutuneen hiilen pysyvyydestä tulee huolehtia uusinta tutkimustietoa hyödyntäen.

LUONTO OULUN VETOVOIMATEKIJÄNÄ

Toinen kaupunkistrategian luontoa ja ympäristöä koskevista linjauksista on "luonto ja alueen historia ovat Oulun vetovoimatekijöitä". Linjaus on sen verran abstrakti, että luontoa koskevia toimenpiteitä arvioidaan tässä ympäristöohjelman omien tavoitteiden perusteella. Ympäristöohjelman yhtenä tavoitteena on luonnon saavutettavuus kaikille. Toimenpiteeksi ehdotetaan muun muassa viherverkostojen kattavuuden turvaamista. Olisi toivottavaa, että Oulun kaupungin maankäytön suunnittelussa huomioitaisiin VILMO-suunnitelmassa esitetyt pääviheryhteydet heti suunnittelun alkuvaiheessa. Parhaiten kaikkien saavutettavissa olevat niin ikään VILMO-suunnitelmassa todetut monimuotoisuuskeskittymät ovat Hietasaari ja Oulujoen

suistoalue. Näiden alueiden jättäminen rakentamisen ulkopuolelle on ensisijaisen tärkeää luonnon saavutettavuuden, vetovoimaisuuden ja monimuotoisuuden kannalta. Hietasaaren ja suiston kanssa samaan keskuspuistoalueeseen kuuluvat myös Hupisaarten ja Tahkokankaan alueet. Myös ne tulisi jättää suosiolla rauhaan. Ympäristöohjelman tavoitteeksi voitaisiin kirjata pääviheryhteyksien ja monimuotoisuuskeskittymien säilyttäminen ja pitäminen rakentamistoiminnan ulkopuolella.

“Luonnon monimuotoisuus ja vesistöjen hyvä ekologinen tila” -tavoitteen toimenpiteiksi ei ole esitetty mitään todellisia luonnon monimuotoisuuden säilyttämistä tukevia toimenpiteitä. Tosin periaatteet, tavoitteet ja toimenpiteet aiotaan laatia reilun kahden vuoden päästä. Jo tässä vaiheessa olisi perusteltua asettaa tavoitteeksi, ettei yhdenkään lajin esiintyminen Oulun kaupungin alueella vaarannu tai vähintäänkin uhanalaiskehityksen nopea pysäyttäminen. Uhanalaisten lajien elinympäristöjen sekä uhanalaisten luontotyyppien säilyttäminen tulisi niin ikään asettaa tavoitteeksi ja seurata kehitystä. Kaupunki voisi merkittävänä maanomistajana näyttää esimerkkiä monimuotoisuuden turvaamisessa ja lisätä suojelualueiden määrää omilla maillaan. Tutkimusten mukaan uhanalaisten lajien säilyminen vaatii vähintään 17 % suojeluasteen niiden elinympäristöissä. Tavoite ympäristöohjelmakaudella voisi olla 20 %:n luokkaa kaupungin omasta maa-alasta. Tämä tulee kirjata ympäristöohjelman tavoitteisiin suojelupinta-alan tavoitetasona, jonka toteuttaminen määritellään tarkemmin muissa suunnitelmissa.

Yli kolmasosa Suomen uhanalaisista lajeista on metsälajeja. Metsäluonnon monimuotoisuutta heikentää voimakkaimmin metsätalous. Suurella julkisella metsänomistajalla on suuri vastuu luonnon monimuotoisuuden säilymisen kannalta. Vastuunkanto tulisi näkyä selvemmin ympäristöohjelman lisäksi maankäytön suunnittelussa, metsänkäytön ja hoidon suunnittelussa sekä itse metsätaloustoimenpiteissä. Suojelustatuksen omaavien elinympäristöjen ja lajien sekä uhanalaisten lajien lisäksi metsänkäytössä ja hoidossa tulisi huomioida kaikenlainen luonnon monimuotoisuuden säilyttäminen. Lahopuiden määrän maksimointi kaupungin metsissä ja puistoissa olisi tehokas toimenpide luonnon monimuotoisuuden säilyttämiseksi. Myös lehtipuiden määrää tulisi pyrkiä lisäämään jatkossa. Sillä parannettaisiin myös riistalajien elinolosuhteita. Kaupunki voisi pyrkiä profiloitumaan luonnon arvot huomioivien metsänkäsittelymenetelmien kehittäjänä.

Joitakin luonnon kannalta arvokkaita elinympäristöjä kuitenkin väistämättä jää esimerkiksi rakentamisen alle. Tämän takia kaupungin tulisi määritellä kompensatiomekanismit haittojen lieventämiseen. Kompensaatiovelvoite tulee kirjata ympäristöohjelmaan ja se tulee muuttaa kaikkea kaupungin toimintaa koskevaksi. Kaupungin tulee olla aktiivinen EU:n rahoitusohjelmista rahoitettavissa ympäristöä ja luontoa koskevissa hankkeissa. Valtion avustettavaksi kelpaavia hankkeita tulee selvittää aktiivisesti. Kaupungin ympäristösuojeluviranomaisen resurssit tulee säilyttää ja maankäytön suunnittelun luonto-, virkistyskäyttö- ja ympäristöselvitysten sekä

vaikutusarviointien taso tulee säilyttää tai sitä tulee nostaa, eikä niitä tule ulkoistaa kuntalaisille ja järjestöille.

Uusien turvetuotantoalueiden käyttöönotto vaatii suuria investointeja teihin ja muihin rakenteisiin. Uusi alue alkaa tuottaa omistajalleen voittoa vasta vuosien kuluttua. Ympäristöohjelmassa tulisi linjata, ettei yhtään uutta tuotantoaluetta tai nykyisten laajennusta enää avata eikä niiden valmistelua jatketa ennen kuin turvetuotannon alasajosta on päätetty. Tällä turvattaisiin jäljellä olevan suoluonnon säilyminen ja turpeen polton loppuminen myöhemmin tarkemmin määritettävässä aikataulussa. Soiden uhanalaisen lajiston turvaamiseksi olisi tarpeen lisätä lajistollisesti arvokkaiden soiden ennallistamista ja hoitoa sekä toteuttaa muita toimenpiteitä suoluonnon elvyttämiseksi.

Vesien tilan parantaminen on oikean suuntainen toimenpide. Sekään ei kuitenkaan tarkoita mitään ja sen toteutumista on vaikea seurata. Selkeä toimenpide olisi vesimuodostumien vähintään hyvä tai hyvä saavutettavissa oleva tila vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain mukaisessa luokittelussa. Seuranta järjestyisi valtion toimesta lain toimeenpanon yhteydessä. Oulun kaupungilla on suurena maanomistajana mahdollisuus, ja oikeastaan lain mukaan velvollisuuskin, vaikuttaa vesistöjen hajakuormituksen pienenemiseen. Hajakuormitus heikentää laajalti vesien tilaa Oulun kaupungin alueella. Hajakuormitus on pääosin peräisin maa- ja metsätaloudesta sekä haja-asutuksesta. Ekologisten vaikutusten lisäksi kuormituksen vähentäminen parantaisi vesistöjen ja meren virkistyskäyttömahdollisuuksia.

KAUPUNKIRAKENTEEN TIIVISTÄMINEN JA YMPÄRISTÖYSTÄVÄLLISEN LIKKUMISEN EDISTÄMINEN

Kaupunkistrategiassa on päätetty myös kaupunkirakenteen tiivistämisestä ja ympäristöystävällisen liikkumisen edistämisestä. Kaupunkirakenteen tiivistämisen periaatteet on kirjattu ympäristöohjelman "kasvamme kestävästi" -painopisteen toimenpiteisiin. Toimenpiteet ovat yleisluontoisia periaatteita, mutta niitä noudattamalla on mahdollista tiivistää kaupunkirakennetta. Ympäristöohjelma ei määrittele tasoa mihin tiivistämisellä pyritään eikä siinä esitetä konkreettisia toimenpiteitä. Kaupunkirakenteen tiivistyminen jää myöhemmässä päätöksenteossa ja eri suunnitelmien toimeenpanossa ratkaistavaksi. Ympäristöystävällistä liikkumista on käsitelty yllä hiilineutraali Oulu 2040 -kappaleessa.

MUUTA YMPÄRISTÖOHJELMASTA

Ympäristöohjelman painopisteessä "edistämme ympäristövastuullisuutta" kerrotaan ympäristövastuullisista oululaisista. Jätteiden kierrätyksen osalta tavoitteet ovat varsin ympäröyöreit. Oulun Jätehuolto (nykyisin Kiertokaari) on ollut uranuurtaja monella tapaa Suomessa jätteiden hyödyntämisen edistämisessä. Tässä kehityksessä kannattaa pysyä mukana.

Jätteiden kierrätysasteen nostaminen kannattaisi asettaa mitattavaksi tavoitteeksi ja laatia tähän toimenpideohjelma. Esimerkiksi muovin ja biojätteen talteenoton osalta olisi vielä paljon tehtävissä.

Ympäristöohjelman seurantaan ja mittareihin liittyen tulee päästöjakauman kullekin luokalle (liikenne, kaukolämpö, sähkönkulutus, öljy- ja puulämmitys, maatalous, jätehuolto) esittää määrälliset vähennystavoitteet, jotka yhteen laskettuna toteuttavat hiilineutraali Oulu 2040 -tavoitteen. Kullekin päästöluokalle pitää esittää ne toimenpiteet, joilla vähennystavoitteeseen päästään sekä jokaisen toimenpiteen osuus tavoitellusta päästövähennyksestä. Näiden toimenpiteiden toteutumista pitää seurata selkein mittarein vuosittain yhdessä päästökehityksen kanssa. Näin voidaan varmistaa kaikkien keinojen toimivuus ja päästövähennystavoitteen toteutuminen ja tarvittaessa tehdä korjaavat toimenpiteet riittävän ajoissa. Tällä hetkellä mittareilla ei ole tavoitetasoa eikä toteutusaikataulua, mikä on merkittävä puute.

YHTEENVETO

Suomen luonnonsuojeluliiton Oulun yhdistyksen mielestä nyt nähtävillä oleva ympäristöohjelma ei varmista kaupunkistrategian ympäristöä ja luontoa koskevien linjausten ja tavoitteiden saavuttamista. Ympäristöohjelma ei täytä sille kaupunkistrategiassa asetettuja tavoitteita. Ympäristöohjelmasta ei välity kuva Oulusta esimerkin näyttäjänä ympäristövastuullisuudessa. Ympäristöohjelman vaikuttavuus on heikko, eikä sen toteutumista pysty seuraamaan. Uskottava ja riittävän yksityiskohtainen ohjelma hiilineutraaliuden saavuttamiseksi viimeistään vuonna 2040 edellyttää ulkopuolisen asiantuntijan tekemää selvitystä, jonka perusteella voidaan asettaa päästösektorikohtaiset numeeriset tavoitteet ja konkreettiset toimenpiteet päästöjen vähentämiseksi ja nielujen lisäämiseksi. Tavoitteiden toteutumista tulee pystyä seuraamaan.

Ympäristöystävällisen liikkumisen edistämiseksi ja hiilineutraaliuden saavuttamiseksi tarvitaan nopeita ja vaikuttavia toimenpiteitä, joilla oululaisten liikkumiseen saadaan perusteellinen muutos. Luonnon monimuotoisuuden ja sen vetovoimaisuuden säilyttämiseksi esitettyjä toimenpiteitä tulee tiukentaa. Kaupunkirakenteen tiivistämiseksi esitetyt toimenpiteet (periaatteet) ovat hyviä ja niiden toimeenpanosta tulee huolehtia. Näiltäkin osin toimenpiteitä voisi kuitenkin tarkentaa. Ympäristöohjelmaa voidaan tarkentaa ja sisältöä lisätä ilman, että luettavuus kärsii ja siitä tulee liian pitkä ja yksityiskohtainen. Ympäristöohjelman parantaminen on mahdollista tehdä osittain omana asiantuntijatyönä. Hiilitaselaskelmat ja myöhemmin laadittavat ympäristötavoitteiden kannalta keskeiset suunnitelmat ja selvitykset tulee kuitenkin tehdä riippumattomien asiantuntijoiden toimesta. Suomen luonnonsuojeluliiton Oulun yhdistys toivoo, että Oulun kaupunki tiedostaa ilmaston- ja luonnonsuojelun toimenpiteiden tärkeyden ja sisäistää tarvittavien toimenpiteiden kiireellisyyden. Suomen luonnonsuojeluliiton Oulun yhdistys vaatii ympäristöohjelmaan merkittävää parannusta.

Suomen luonnonsuojeluliiton Oulun yhdistys ry

Paula Ratava
Puheenjohtaja

Jari-Petteri Suutari
Sihteeri